

<http://physicsweb.org/article/news/5/10/7>

2001/10/11

یک جایزه‌ی اروپایی برای نانولوله‌ها

انجمن فیزیک اروپا به چهار فیزیک‌پیشه به خاطر یک دهه پژوهش پیش‌گامانه در زمینه‌ی ویژه‌گی‌های نانولوله‌های کربنی جایزه داد. سومیو لیجیما [۱]، سس دیکر [۲]، تُماس ایسین [۳]، و پاؤل مک‌ایون [۴]، به خاطر کشف شکل جدیدی از کربن و کوشش‌های شان برای استفاده از آن در گستره‌ی وسیعی از کاربردهای الکترونیکی، مشترکاً جایزه‌ی آجیلینت تکنالجیزیوروفیزیکس [۵] را دریافت کردند. مبلغ این جایزه ۵۱ ۰۰۰ فرانک سویس (حدود ۵۰۰ ۲۱ پاؤند) است، که بین آن‌ها تقسیم می‌شود.

لیجیما فعلًا در دانشگاه میجو [۶] کار می‌کند. او و هم‌کارانش در ۱۹۹۱ کشف کردند صفحه‌های گرافیت را می‌شود به شکل لوله‌های بی‌درزی به قطر چند نانومتر در آورد. ایسین فعلًا در نیک ریسرچ اینسیتیوت [۷] کار می‌کند. او و گروش روشی برای تولید تعداد زیادی از این لوله‌ها بار آوردنده و دریافتند کشسانی آن‌ها بسیار زیاد است، که این باعث می‌شود استحکام این لوله‌ها بسیار زیاد باشد.
دیکر فعلًا در دانشگاه دلفت، و مک‌ایون فعلًا در کرنل یونیورسیتی [۸] کار می‌کند. گروه‌ها یی به سرپرسنی آن‌ها، در نانولوله‌های کربنی ویژه‌گی‌های الکتریکی غیرعادی یی کشف کردند، از جمله این که این لوله‌ها مثل سیم‌های کوانتمی (یعنی نیم‌رساناهای یک بعدی) رفتار می‌کنند. گروه دیکر ضمناً نشان داد این لوله‌ها (بسته به زاویه‌ی پیچش صفحه‌های گرافیت) رفتاری شبیه فلزی یا نیم‌رسانا دارند.

طی چند سال گذشته تعداد زیادی ابزار نانولوله‌ای ظهر کرده است. دیکر و هم‌کارانش یک ترانزیستر تک‌مولکولی درست کردند که شامل فقط یک لوله بود. مک‌ایون و هم‌کارانش نشان دادند پیوندگاه‌های ساخته شده از لوله‌ها می‌توانند مثل دی‌ید رفتار کنند. همین اواخر یک ترانزیستر تک‌الکترونی و اولین مدار منطقی رقمی بر اساس نانولوله‌های

کربنی هم تولید شد. هر دوی این‌ها گام مهمی در جهان نانوالکترونیک اند.

- [1] Sumio Lijima
- [2] Cees Dekker
- [3] Thomas Ebbesen
- [4] Paul McEuen
- [5] Agilent Technologies Europhysics
- [6] Meijo
- [7] NEC Research Institute
- [8] Cornell University